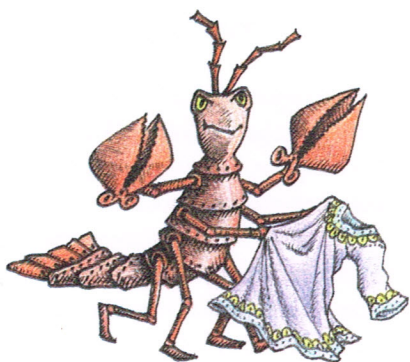

RAK ROBI PÓRUL JÁRT

Valamikor réges-rég, mikor még a Balaton mély vizében rákok tanyáztak, akkor történt ez a mese. Akkortájt még nem hátrafelé mentek a rákok, hanem előre. Most miért mennek hátrafelé? – elmesélem néktek. A Balaton legmélyebb vizében tanyázott a szép, karcsúderekű Garda Gitta. A hetyke-petyke Rák Robi úgy beleszeretett a halacskába, hogy minden teketória nélkül feleségül kérte. Garda Gitta kerek-perec kikosarazta a pökhendi kérését, hiszen őt már rég eljegyezte a szép és délceg Garda Gabi. Nagyon boldog volt a mátkapár, mindig egymás oldalán úszkáltak a vízben, nehogy hálóba jussanak. A lagzi napját is kitzúzték már, hozzáláttak

az előkészületekhez. A szép csillogó selyem menyasszonyi ruha kelméjét Szitakötő Kati szötte. Varratni a híres Rák Sárihoz, Robi húgához vitték, mert ő varrta a legszebb uszályos menyasszonyi ruhákat. Amikor elkészült a ruha, Rák Robi bosszúból belenyírbált az anyagba. A jegyesek nagyon készültek már az esküvőre, a híres Süllő Samut kérték fel az esketésre. Elment a menyasszony az esküvői ruháért, s mikor fel akarta próbálni, rémülten látta, hogy a gyönyörű uszályos ruha mindenhol be volt nyírbálva. Rák Sári mérgesen kiáltotta:

– Hogy tehetted ilyen, Robi?!

A fölháborodott vőlegény fölkapta az előtte lévő vasalót és úgy fejbe vágta vele Robit, hogy az szédelegve hátrált kifelé. Garda Gitta pedig átkot szórt:

– Legyetek átkozottak, ti rákok! Ezután csak hátrálva járjatok, és a víz szélében lakjatok!

Azóta járnak hátrafelé a rákok. A lakodalmat el kellett halasztani, amíg elkészült egy másik ruha. Az esküvőre hivatalos volt valamennyi a Balatonban élő állat, Rák Robi kivételével. Boldogan, lubickolva élt az ifjú gardapár, amíg egy halászhalóba bele nem kerültek. Az emberek is megtanulták a mondást, és a rosszul tanuló gyereket így csúfolják:

„Hátrafelé megy a rák, mint afféle rossz diák!”

